

DE DRIEMASTER

MAANDBLAD VAN DE ONAFHANKELIJKE LIBERALE
JONGEREN ORGANISATIE VRIJHEID EN DEMOCRATIE

**WOUD-
SCHOTEN**
PAG. 6

DUIDELIJKHEID

Na de val van het kabinet-Cals is de door iedereen zo luid geprezen en vurig beleden duidelijkheid in de politiek zo mogelijk nog verder af dan ooit tevoren. De KVP bracht het kabinet ten val: een regering, waarvan de beleidsopzet en uitgangspunten in vergelijk met de andere na-oorlogse kabinetten zeldzaam visionair en sympathiek waren, maar waarvan het beleid zelf een even zeldzame reeks van blunders en misgrepen vertoonde, die men van ervaren politici als Cals, Vondeling, Den Uyl en Samkalden nooit had durven verwachten.

De KVP liet het tot een breuk komen, toen de regering met name niet bereid bleek verdere veranderingen aan te brengen in het financiële beleid. VVD en CHU konden zich met deze KVP stellingname natuurlijk van harte verenigen. Men had éventjes de onnozele durf te konkluderen, dat er eindelijk een béétje duidelijkheid in de politieke arena was gekomen: de KVP, zo dacht men naïef, zou nooit genoegen nemen met een regering, die de befaamde motie-Schmelzer niet zou uitvoeren. Bovendien had men mogen verwachten, dat zich na een **snelle** formatie een kabinet zou presenteren, gevormd uit de Kamermeerderheid, die vóór de motie had gestemd: KVP, VVD en CHU.

In plaats daarvan worden we verrast met een minderheids-overgangskabinet. Na een blunderpoging van drs. Schmelzer, dat toonbeeld van politieke duidelijkheid, werd de bij elke crisis blijkbaar onmisbare dr. Beel weer eens uit de ijskast gehaald. Diens werkzaamheden werden door dr. Zijlstra op het nippertje succesvol beëindigd. Resultaat: een kabinet van KVP (vóór de motie-Schmelzer) en ARP (tégen de motie-Schmelzer). Bij een falen van Zijlstra had de KVP nóg meer gezicht verloren, dan zij al kwijt was, voor zo ver dit tenminste nog mogelijk was. Want als deze „partij” ooit een bewijs van volledig politiek onvermogen heeft geleverd, dan is het wel bij deze formatie.

Want de grootste partij in ons land, zonder welke het regeren helaas niet mogelijk schijnt te zijn, (een „feit” waarvoor de KVP-voormannen zich altijd zo luidruchtig — maar kuis — op de borst slaan), is zoals gewoonlijk weer onmachtig gebleken om een minister van financiën af te leveren. Men had toch, in belang van die duidelijkheid in de politiek, mogen verwachten, dat de KVP deze keer, juist na de motie-Schmelzer, financiën zou aanpakken om te laten zien, hoe het dan wél moet. En in plaats van dat de ARP de katholieken het mes op de keel zetten

(zoals verleden jaar de PvdA had moeten doen), moet men er opnieuw getuige van zijn dat de KVP zich voor de zoveelste keer aan haar verantwoordelijkheid kan onttrekken.

In het kabinet-Zijlstra fungeert de KVP als bijwagen. Met haar vijftig Kamerzetels bezet zij slechts drie departementen méér dan de ARP (13 Kamerzetels). Van zogenaamde gevarendriehoek: financiën-sociale zaken-economische zaken, wordt alleen sociale zaken beheerd door een KVP-er, het altoos blij glimlachend vadertje Veldkamp.

Dat de ARP in dit regeringsschuitje is gestapt laat zich begrijpen: voor het eerst sinds 1945 treedt er weer een premier uit de rijen van de Anti's naar voren. En wat voor een! Alom bejubeld en ingehaald als een ware messias, waarbij hier en daar sprake is van een verafgoding, die zorgwekkend veel weg heeft van die van de roemruchte Colijn uit de jaren dertig, komt dr. Zijlstra met een programma, dat ieder rechtgeaard vóórstemmer van de motie-Schmelzer vol afschuw van de hand zou moeten wijzen: uitstel van de belastingverlaging, vervroegde ingang van de verhoging van de omzetbelasting.

Besnoeiing van de overheidsuitgaven?

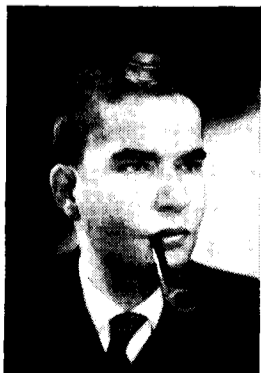
Zijlstra, die de financiële plannetjes van dr. Vondeling niet onsolide zegt te vinden, wil er niet van horen. En ziet, van deze redder des vaderlands accepteert de KVP véél en veel meer dan zij ooit van het kabinet-Cals heeft willen accepteren. Vandaar ook, dat een man als minister Bogaers, een fatsoenlijk man, zijn konsekwenties heeft getrokken. Met hem is de meest actieve en vindingrijke minister van volkshuisvesting sinds 1945 weer véél te snel voor ons land en zijn ontelbare woningzoekenden verloren gegaan.

Alle praatjes voor de vaak ten spijt, kan men zich niet aan de indruk onttrekken, dat het kabinet-Cals niet moest vertrekken wegens de zogenaamde klemmende vragen van inijn heer Schmelzer, maar om andere redenen. Ik geloof er niet erg naast te zijn dat de KVP hoe dan ook áf wilde van het kabinet. Men was bang bij de aanstaande verkiezingen te veel zetels te verliezen, omdat de regering het terecht „niet deed” bij een groot deel van de publieke opinie.

Met andere woorden: het algemene beleid van het kabinet-Cals was de echte reden. Maar dan had men natuurlijk de zaken overeenkomstig die werkelijkheid moeten stellen en had men échte en duidelijke motie van

(vervolg op pag. 2)

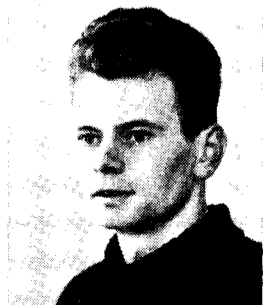
GELUKKIG NIEUWJAAR

Rob Marcuse

Ineke Hubeek

Jan Hidding

Jan van der Burg

Wim Maarse

MARGINALIA

Kielmannsegg

Ook na de tweede uitzending van het interview dat Dick Verkijk voor — notabene! — de VPRO heeft gehad met de nu bijna spreekwoordelijk bekende generaal Kielmannsegg blijft het er wel heel erg op lijken, dat men ook in dit geval heeft te maken met een koekeksi. Bij deze tweede uitzending was een epiloogje: een gesprek van de heer Verkijk met de twee schrijvers van de anti-Kielmannseggbrochure van de PSP. Opvallend was de totaal verschillende toon, waarop Verkijk zich richtte tot de twee PSP-ers, die zich gelukkig nauwelijks in de verdediging lieten drukken. Tegenover Kielmannsegg was het „Herr General” voor en na, een klakkeloos en volkomen kritiekloos accepteren van alles wat Herr General te vertellen had. Tegen de twee pacifistisch-socialisten ging het meer in de trant van: en-kom-nou-maar-eens-op-met-je-lage-insinuaties-als-je-durft.

Zoals gezegd, Verkijk is, evenmin als in zijn discussie met Martin van Amerongen in Vrij Nederland van 12 november j.l. geloofwaardig en overtuigend geweest. Ook de hooggeleerde Kogon, die tijdens het Hitler-rijk zes jaar in een concentratie-kamp heeft gezeten en dus een zeer integere indruk moest maken, overtuigde niet. Vooral niet, toen hij stelde, dat de náoorlogse daden van Kielmannsegg „bewezen”, dat hij vóór 1945 nooit aan de verkeerde kant heeft kunnen staan.

Hetzelfde geldt voor Fabian von Schlabrendorff, die actief betrokken is geweest bij het verzet tegen Hitler en over zijn ervaringen een boek heeft geschreven: „Offiziere gegen Hitler”. Von S. noemde Kielmannsegg onkreukbaar en onmisbaar voor het verzet wegens zijn centrale plaats daarin.

(vervolg van pag. 1)

wantrouwen moeten indienen. De KVP heeft nu echter een lafhartig politiek spelletje gespeeld, waarvoor iedere parlementaire democraat slechts minachting kan hebben. Misschien dat die heren, die zo graag en luid spreken over „de opmakers” en „de afgang van het kabinet-Cals”, nu ook eens „de afgang van de KVP” als studie-object gaan nemen.

Het is meer dan ooit tijd, dat eens serieus wordt geprobeerd om tot een regeringsboycot te komen van deze partij, die van regeringspartner verwisselt zodra het in haar electorale kraam te pas komt en zich kontinuu aan haar verantwoordelijkheid onttrekt. Men mag slechts hopen, dat de KVP bij de aanstaande verkiezingen een klap krijgt, zoals zij in haar ergste nachtmerries niet heeft gedroomd. De duidelijkheid in de politiek (wie lacht daar?) zal er mee gebaat zijn. Het is eveneens de beste wens, die ik ieder, die het wel meent met onze parlementaire democratie, voor 1967 kan aanbieden.

R. M. MARCUSE

Toegegeven, dit klonk allemaal fraai.

Maar er blijft een vraag: waarom wordt de naam van Kielmannsegg noch in Von Schlabrendorff's eigen boek, noch in andere werken over het Duitse verzet genoemd, laat staan als een centrale figuur?

Het komt me voor, dat als de regering het al laat afweten, het parlement de aangewezen instantie is om de regering er op te wijzen, dat inzake Kielmannsegg op zijn minst een grondig onderzoek door het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie geboden is.

Lages er uit, Kielmannsegg zo maar erin, dat wordt wel een beetje al te veel.

Verandering

Er is in Duitsland sinds 1945 zo ontzettend veel veranderd. Dit hoort men steeds opnieuw verklaren door allerlei heren die het menen te weten. En inderdaad: er is zó veel veranderd, dat de CDU het aandurft om een kandidaat-kanselier naar voren te schuiven, wiens politieke verleden op zijn zachtst uitgesproken niet van smetten vrij is. Een man, onder wie notabene de westduitse socialisten met plezier lijken te willen aantreden, waarbij zij de beruchte Franz Joseph Strauss er op de koop toe bij nemen.

Er is in Westduitsland zó veel veranderd, dat de nationaal-socialisten zeven tot acht procent van de stemmen behalen. In Beieren was het een béetje minder dan in Hessen, het geen voor sommigen aanleiding was om te konkluderen, dat het allemaal toch nog wel mee viel. Het tegendeel is echter waar. De enige reden waarom de NPD in Beieren niet veel méér stemmen heeft gekregen is gelegen in het ultra-nationalistische optreden van de heer Strauss. In een beklemmend bekend aandoende betoogtrant herhaalde Strauss steeds opnieuw, dat 't nu maar eens uit moest zijn na twintig jaar met het gepraat over „het verleden” en dat de Duitsers zich nergens voor behoorden te schamen.

Het is treurig en ontstellend om te zien, dat de westduitse socialisten uitgerekend met dit soort heren een regering gaan vormen. Juist Brandt, een van de weinige Duitse politici wiens verleden brandschoon is, zou zich moeten schamen om met heren als Kiesinger en Strauss achter één tafel te zitten. Maar zelfs voor hem lijken ministerszetels op het ogenblik het belangrijkste te zijn.

PvdA

Het buitengewoon congres van de Partij van de Arbeid is uitgelopen op de verwachte demonstratie van een solidair sluit-de-rijen. Dankzij de waarschijnlijk niet onwelkome kabinetscrisis werd de partijleiding niet ter verantwoording geroepen voor een lange reeks blunders. Integendeel, nogal broederlijk en afhankelijk stelde men zich op achter diezelfde leiding, die nu, vanuit de oppositie-banken, natuurlijk weer precies zal weten te vertellen, dat en hoe het allemaal véél beter kan.

De heer Den Uyl stond zich weer te bekommeren over allerlei zaken, waarover men hem als minister nauwelijks of niet heeft gehoord, nieuw links (een brave vertaling van het Amerikaanse new left), heeft enkele succesjes geboekt, maar juist niet op het belangrijke terrein van de buitenlandse politiek. Een veranderde stellingname van de PvdA ten aanzien van bijvoorbeeld een meer praktischer benadering van Oostduitsland en van het helaas levensgrote probleem hoe men in 's hemelsnaam met fascistien (Portugal) het vrije westen kan verdedigen, zou misschien de stoot hebben gegeven tot een vernieuwing in onze buitenlandse politiek.

Van de heer Luns is dit nu eenmaal niet te verwachten. En evenmin, dacht ik zo, van een van de andere vijf erkende partijen. Misschien iets voor dé nieuwe partij?

Bla-bla-bla

De Volkskrant dacht eens origineel te wezen en organiseerde in Scheveningen een congres over het politieke partijwezen in ons land. Bijna alle bekende en echte politieke grootheden waren er weer en alom kon men de bekende prietpraat vernemen: Men was vóór duidelijkheid in de politiek, vóór openheid en een open benadering van de grote problemen (maar niet overhaast natuurlijk!), vóór een doeltreffende aanpak om tot meer klaarheid in ons partijwezen te komen, over de onoverzichtelijkheid waarvan men zich positief-kritisch uitliet.

Behalve met name de heer Thomasen, burgemeester van Rotterdam, bleek eigenlijk niemand bereid om de eigen partij op te heffen, al verzekerde iedere spreker al open deuren intrappend, dat er véél te veel partijen zijn.

De meest eervolle vermelding gaat naar KVP-voorzitter Aalberse, die verklaarde tegen opheffing van zijn partij te zijn, omdat hij anders niet zou weten waarop te stemmen.

Diner en borrel waren, naar verluidt, buitengewoon goed verzorgd.

R. M. MARCUSE

De Driemaster

Maanblad van de onafhankelijke liberale Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie (J.O.V.D.).

Hoofdredacteur:

Drs. R. M. Marcuse.

Leden van de redactie:

J. Hidding
J. v. d. Burg
Ineke Hubeek
W. Maarse Nzn. (secretaris).

Redactie-adres:

Blcemgracht 7 soust.
Amsterdam-C.

Kopij afdelingspagina:

Nieuwe Parklaan 155
Scheveningen.

Administratie-adres:

Balistraat 21, Delft.

Abonnementsprijs minimum f 7,50 per jaar (voor leden gratis).

Betaling van advertentie- en abonnementsgelden uitsluitend op giro-rekening 277.760 t.n.v. stichting „De Driemaster” te 's-Gravenhage.

Alg. secretariaat:

Savornin Lohmanlaan 66, Groningen, tel. 05900-37511.

Alg. penningmeester:

H. Bosma, Kleine Haddingestraat 12, Groningen; postgiro 953500.

N.V. SCHEEPSWERVEN

PIET HEIN

voorheen

FIRMA W. SCHRAM & ZONEN

WERVEN TE BOLNES EN PAPENDRECHT

Twee dwarshellingen, elk 115 meter lang. Overdekt droogdok 116x30 meter, geschikt voor het zwaarste materiaal.

Telefoonnummers

Rotterdam 010 139275
Ridderkerk 01896 3644-3409
Papendrecht
01850 3774 8329-20466

LIBERALE BEGINSELEN EN POLITIEK

Liberaal beginselen bevorderen een onafhankelijke opinievorming, vrij van dogma's. Dat doet eveneens de NRC, die uitgaande van liberale beginselen, onafhankelijk, streeft naar de grootst mogelijke objectiviteit in haar voorlichting en daardoor ook voor vele andersdenkenden een gewaardeerd middel is voor de algemene oriëntatie.

Als U nog niet op de NRC geabonneerd bent, vraag haar dan vrijblijvend op proef.

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

POSTBUS 824, ROTTERDAM - TELEFOON 111.000

BILDERBERG

In Den Haag zijn enkele weken geleden schrijvers en verspreiders van het blad Lynx 2 gearresteerd; een groot deel van de oplage werd in beslag genomen. Lynx is het blad van het Haagse provotariaat. De justitie had o.a. bezwaar gemaakt tegen een artikel over de achtergronden van de Bilderberg-conferenties en de activiteiten van prins Bernhard in dit verband. In Lynx 2 werd uitvoerig geciteerd uit een brochure Bilderberg Meeting waarop inderdaad „vertrouwelijk” staat en ook dat het niet voor publikatie is, ook niet gedeeltelijk. Het is een officieel stuk, geschreven door wijlen dr. Joseph Retinger, een der initiatiefnemers van de groep, herzien door Arnold T. Lamping en verschenen in juni 1966.

Dat „vertrouwelijk” kan de reden van de inbeslagname niet zijn geweest want die toevoeging is natuurlijk alleen bedoeld geweest voor hen aan wie het werd toegestuurd. Belandt zo'n stuk dan toch — via een vuilnisbak of wat anders — elders, dan is het niet vertrouwelijk meer. Door publikatie worden ook niet opzettelijk staatsgeheimen geschonden, want de Bilderberggroep is een verzameling los-vaste, maar wel invloedrijke lieden uit het politieke, economische en maatschappelijke leven die sinds 1954 regelmatig bij elkaar komen.

Uit de in het Engels geschreven brochure blijkt dat Retinger in 1952 contact zocht met onder meer Paul Rijckens en prins Bernhard om te onderzoeken wat er gedaan kon worden aan het in die jaren groeiende verzet in Europa tegen de overheersende invloed van de Verenigde Staten, sinds de oprichting van de NAVO en de start van het Marshall-plan. Dergelijke beslissingen met een grote reikwijdte worden zelden door het grote publiek begrepen, constateert de schrijver van de brochure en het was dan ook niet verwonderlijk dat de nieuwe politiek van buitenaf aangevallen werd door elementen die er voordeel in zagen tweedracht te zaaien in de westelijke rijken. Om dat tegen te gaan werd de Bilderberggroep opgericht: prins Bernhard werd voorzitter van de eerste bijeenkomst en dat is hij sindsdien gebleven.

De brochure is in vrij algemene termen gesteld en men komt natuurlijk niet aan de weet wat er precies besproken is in het verleden, al wordt het raden niet zo moeilijk. Alle deelnemers komen als privé-persoon en niet als vertegenwoordigers van hun regeringen, partijen of concerns. Journalisten worden niet toegelaten wat het praten makkelijker maakt.

Iedere burger van ieder land die gelooft in de noodzaak de Westerse ethische en culturele waarden te verdedigen, kan uitgenodigd worden voor de vergaderingen van de Bilderberggroep, hetgeen uiteraard niet betekent dat b.v. de heer Jongeling ooit aan tafel zal zitten met Hermann J. Abs, Rainer Barzel, Beyen, Loudon, Mollet, George F. Kennan, Spaak en Ball.

Want men moet wel enig gewicht hebben, al wordt ons dan verzekerd dat de groep géén politiek bedrijf.

Wat de brochure nu vooral duidelijk maakt is dat de groep, gezien de onderwerpen en de deelnemers, zich juist wél bezighoudt met het (zijdings) beïnvloeden van regeringsbeslissingen. Dat daarbij het anti-isolationisme en anti-neutralisme — een belangrijke rol speelt, staat in de brochure te lezen.

Het lijkt mij dat Lynx 2 zich vooral het ongenoegen op de hals heeft gehaald van hen die menen dat er niet getornd kan worden aan de beweringen van prins Bernhard dat men de activiteiten van deze groep geheel los dient te zien van de politiek.

Laten wij enkele van de agenda-punten noemen: communistische

infiltratie in diverse westerse landen; Oost-West handel; een gemeenschappelijke benadering door de westerse wereld t.o.v. China en de opkomende landen in Zuid- en Oost-Azi; nationalisme en neutralisme als ontbindende factoren binnen het westerse bondgenootschap; de toekomst van de NAVO enz. enz.

Belangwekkend is ook de lijst met honderden namen van hen die ooit aan een bijeenkomst van de groep deelnamen. Nederland is in verhouding zwaar vertegenwoordigd met Albert G. Aukes, Ernst H. van der Beugel (honorary secretary general for Europe), John W. Beyen, Pieter A. Blaisse, Hendrik N. Boon, P. J. Kapteyn, Eelco N. van Kleffens, Max Kohnstamm, Henri J. de Koster, jonkheer Emile van Lennep, jonkheer J. H. Loudon, Jozef M. A. H. Luns, Theodoor

E. E. H. Mathon, Pieter F. S. Otten, J. J. Oyevaar, Jan H. van Royen, Ivo Samkalden, M. P. L. Steenberghe, Dirk U. Stikker, Jan Tinbergen, G. M. Verrijn Stuart, Egbert de Vries, H. F. van Walssem en Jelle Zijlstra.

Men kan alleen uit deze lijst niet afleiden wie er incidenteel eens zijn uitgenodigd, en wie tot de vaste kernploeg behoort.

Maar alle activiteiten van de Bilderberggroep worden gecoördineerd door prins Bernhard en hij beslist ook wie er voor de jaarlijkse bijeenkomsten (de laatste van 25—27 maart 1966 te Wiesbaden) worden uitgenodigd.

Nederland is belangrijker dan menigeen denkt.

I. C.

(Uit: Vrij Nederland van 12 november 1966)

WIEDERVEREINIGUNG

In de Bondsrepubliek is de communistische partij verboden op grond van de overweging dat men in een democratische staat geen partijen mag toelaten, die de democratie ondermijnen. Hierover kan men zeggen, dat een meerderheidsbesluit over het niet langer voortzetten van de democratie, een democratisch besluit moet worden gacht, waartegen weliswaar elke goede democraat zich met alle hem ten dienste staande democratische middelen dient te verzetten. Tot die democratische middelen behoort niet het verbieden van politieke partijen. **In nagenoeg alle democratische landen is dan ook in tegenstelling tot de Bondsrepubliek de communistische partij terecht niet verboden (1).**

In de DDR zijn alle partijen ondergeschikt gemaakt aan de regerende SED. Men is daar klaarblijkelijk van mening, dat men in een communistische staat geen partijen mag toelaten, die het communisme ondermijnen. **Het regiem van Ulbricht wordt in het Westen dan ook terecht autoritair en verwerpelijk gevonden (2).**

De slechte economische en politieke situatie in de DDR heeft twee miljoen van haar ingezetenen naar de Bondsrepubliek doen vluchten. De bevolkingsstructuur van de DDR is ernstig aangetast, omdat vooral de jonge mensen naar het Westen zijn vertrokken.

Het belangrijkste economische probleem van Ulbricht zal nog tientallen jaren een gebrek aan arbeidskrachten zijn. Dit, en het feit, dat in deze communistische staat alles wordt opgeofferd aan het opvoeren van de productie en het besparen van deviezen, zal ook in de toekomst de Bondsrepubliek aantrekkingskracht op de Oostduitse burgers doen uitoefenen. **Daarom zal de Oostduitse regering het vrij reizen van haar onderdanen in het Westen niet binnen afzienbare tijd kunnen toestaan (3).**

Tussen het Oostblok en het Westen zijn ontspanningsverschijnselen waar te nemen. De ontspanning wordt echter onder meer bemoeilijkt door het wantrouwen van de Oostblokstaten jegens de Bondsrepubliek.

Gezegd dient, dat daar wel gronden voor aangewezen kunnen worden.

● P. TUNING OP

..... wijde visie

Een hernieuwde annexatie door Duitsland van gebieden in het tegenwoordige Polen, Tsjecho-Slowakije en zelfs Rusland, zal nooit op vreedzame wijze kunnen plaatsvinden, en zou opnieuw reusachtige volksverhuizingen te weeg brengen, botsingen met ethnische minderheden, oorlogen en dus een onaanvaardbare hoeveelheid menselijk leed veroorzaken. **Daarom zijn de territoriale aanspraken van Duitsland hoewel misschien juridisch verdedigbaar, irreal en zelfs gevaarlijk (4).**

Eveneens irreal is het opeisen door de Bondsrepubliek van het alleenvertegenwoordigingsrecht voor heel Duitsland (5), dus ook voor de inwoners van de DDR, die niet mee kunnen doen aan de verkiezingen en in feite niet door de Bondsrepubliek bestuurd worden. In dit kader gezien, kan men niet verbaasd zijn, als de Oostblokstaten met wantrouwen de Bondsrepubliek zien streven naar medezeggenschap over atoomwapens (6).

Er zijn hechte economische en politieke banden tussen de Bondsrepubliek en het Westen. Oost-Berlijn is in feite een geïntegreerd deel van de DDR; **West-Berlijn is in feite sociaal-economisch, politiek en cultureel in hoge mate verbonden met de Bondsrepubliek (7).**

Het Westen zal nooit instemmen met het verzwakken van de positie van West-Berlijn, maar die positie is moeilijk.

West-Berlijn ligt geïsoleerd in de DDR, alle transport, alle handel loopt via de Bondsrepubliek, die de stad op de been houdt door er jaarlijks twee miljard mark in te pompen (8).

Buitenlanders, ook inwoners van de Bondsrepubliek kunnen betrekkelijk gemakkelijk Oost-Berlijn bezoeken en onder bepaalde voorwaarden in de DDR reizen. **West-Berlijners mogen geen bezoeken brengen aan Oost-Berlijn en de DDR, behalve bij de z.g. pasjesregelingen, waardoor men bij zeldzame gelegenheden bezoeken kan brengen aan familieleden in Oost-Berlijn (9).**

(vervolg op pag. 4, 1e kolom)

STEMVERHEFFING

Ongeveer 150 stemverheffers, stemmingmakers e.a. hebben, ondanks alle moeilijkheden, de JOVD een stemverheffing verschaft op een daartoe speciaal belegd congres op 19 november in het Jagerhuis te Zeist. Op een — aan het congres voorafgaande — vergadering van de Verenigingsraad trachtte de Raad zich samen met het Hoofdbestuur door de rijstebrijberg van plm. 130 amendementen op de oorspronkelijke tekst van de Stemverheffing te worstelen. Een vrijwel ondoenlijke zaak als men bedenkt, dat vrijwel elk onderwerp, met amendementen, eigenlijk enkele uren discussie uitlokken.

In deze sfeer overigens zou ook het daarop volgende congres zich aanvankelijk afspelen.

Het H.B. kwam na bovenstaand beraad met enkele wijzigingen op de oorspronkelijke tekst. Tot verdere concessies was zij aan het daarop volgende congres niet bereid, hetgeen haar waarschijnlijk de nederlaag op art. 2 van de oorspronkelijke tekst bezorgde. Vergader-technisch bleek het overigens ook onhandig te zijn om geen enkele keer aan iemand verder tegemoet te komen — vooral daar waar het geen principiële zaken betraf — omdat men merkte, dat als gevolg daarvan sommige afgevaardigden onnodig geprikkeld geraakten.

(vervolg van pag. 3)

Na het bovenstaande zal duidelijk zijn, dat een „Wiedervereinigung“ van beide Duitslanden geen gemakkelijke zaak zal zijn. Integendeel, de landen zijn qua economisch en organisatorisch reeds zo uit elkaar gegroeid, dat 'n eventuele „Wiedervereinigung“ alleen in de vorm van een Statenbond zal kunnen aanvangen. Nu doet zich echter deze zaak, dat ondanks het feit, dat de Bondsrepubliek de grootste handelspartner van de DDR in het Westen is en dat voor een Statenbond elke basis ontbreekt, zolang beide partners niet tenminste een gelijkwaardige positie innemen, **de DDR door het Westen niet als staat wordt erkend. Ten onrechte!** (10).

CONCLUSIES

1. Er is veel in de Duitse situatie, waar binnen afzienbare tijd weinig aan te veranderen zal zijn. Zie (1), (2), (3).
2. De Bondsrepubliek moet afzien van territoriale aanspraken, de Oder-Neisse grens erkennen en de Sudetenduitsers in eigen huis houden. Zie (4).
3. De Bondsregering moet afzien van het opeisen van het alleenvertegenwoordigingsrecht voor heel Duitsland. Zie (6).
4. De Bondsregering moet afzien van de medezeggenschap over atoomwapens. Zie (6).
5. De DDR moet worden erkend en West-Berlijn moet als deel van de Bondsrepubliek worden beschouwd Zie (7), (10). Als West-Berlijners in de DDR als buitenlanders worden beschouwd en West-Berlijn gemakkelijk kan handelen met het Oostblok, zijn veel van de moeilijkheden genoemd in (8) en (9) opgelost.

P. TUNING

OPEN BRIEF

Mede door de — alweer vooral aanvankelijk — niet altijd even sterke leiding en organisatie werd de stemming zeer levendig. Hiervoor zorgde tevens ook de — bij de ingekomen stukken door secretaris Pieter Jonker voorgelezen — „Open Brief“ van A. J. Evenhuis. Een brief van maar liefst vier vellen papier. Dit bleek teveel en de aandacht voor het voorgelezene gespannen te houden, zodat het effect ervan grotendeels verloren ging. Onhandig was het overigens ook om de afgestemde motie van het congres te Leeuwarden nog eens in de brief aan te halen. Hierdoor verzwakte hij uiteraard zijn eigen standpunt.

Door middel van een groot aantal vragen wilde de heer Evenhuis weten wat er nu precies was afgesproken op het liberaal beraad met de VVD. En verder o.a. hoe de JOVD tegenover de VVD zal komen te staan, mocht de VVD geheel of gedeeltelijk de Stemheffing overnemen. Daarnaast was hij onder meer bang bij de Stemheffing voor „holle leuzen en loze frazen“. Op al zijn vragen wenste hij een duidelijk antwoord en nam geen genoegen met de toch wel duidelijke antwoord-brief van secretaris Pieter Jonker.

KORT EN BONDIG

Na het voorlezen van deze brief vroeg de heer Evenhuis een puntsgewijze beantwoording op zijn vragen. De meeste vragen werden kortweg met ja of nee beantwoord. Uit de beantwoording bleek nogmaals, dat het H.B. geen andere bedoeling had, dan kort en zakelijk samen te vatten hoe volgens haar het politiek beleid in de eerstkomende jaren moest worden gevoerd. Alle mogelijke toenaderingen van JOVD en VVD werden ontkend.

„Mocht de VVD de stemverheffing overnemen, dan doen zij dat, wij niet. Wij achten ons slechts aan de stemverheffing gebonden“, aldus de heer Hubert.

Mede door de discussies rond de ingezonden brief was het reeds tien minuten over twee alvorens de vergadering rond de Stemverheffing konden beginnen. O.a. door de niet sterke leiding werd het ruim vier uur alvorens art. 2 werd afgestemd. De voorzitter Gererd van der Meer veranderde daarna van vergadertechniek, zodat hij de volgende onderwerpen sneller in behandeling kon nemen. De snelheid werd zelfs zodanig hoog, dat even voor zevenen een moe vergaderende vergadering art. 6 aannam. Omdat het de eerste keer was, dat Gerard als voorzitter mocht optreden, mag worden aangenomen, dat de tijd op de volgende vergaderingen op meer efficiënte wijze zal worden besteed.

Enkele aardige opmerkingen uit de middagvergadering waren:

„Opkomstplicht is een conservatief of socialistisch paternalisme“ (de heer Witting).

„Er zijn CSU afgevaardigden in Beieren, die een minstens even groot gevaar vormen als de NPD“ (de heer Schouten).

„Laten we ons alsjeblift niet in joint avonturen en dergelijke dingen storten“ dhr. Israël).

„Het buitengewoon congres van de jongerenorganisatie Vrijheid en Democratie haastte zich zaterdag de „elf roze stellingen“, die het hoofdbestuur opstelde voor de komende algemene verkiezingen en de daarop volgende kabinetsformatie met het nodige wit bij te kleuren“ (Vrije Volk van 21-11-1966).

JAN HIDDING

De rijstebrijberg van amendementen op artikel 7 (over het ondernemingsrecht) smolt weg tot één van het formaat van een molshoop, nadat de vergadering akkoord was gegaan met het voorstel van H.B. en verenigingsraad zowel de verkiezing van een werknemerscommissaris door de werknemers als de uitbreiding van de bevoegdheden van de ondernemingsraad in het artikel op te nemen. En aangezien geen enkele liberaal zich meent te kunnen veroorloven tegen een winstdelingsregeling voor alle werknemers en gelijke beloning voor man en vrouw te stemmen, werden de amendementen van deze strekking, die de afdeling Utrecht had ingediend, ook aangenomen.

De klok wees al tien uur (in het achterste deel van de zaal hadden zich al danslustigen verzameld), toen artikel 11, ongetwijfeld het meest omstreden punt uit „Stemverheffing“, aan de orde kwam. Een regen van amendementen was op het secretariaat neerge-daald. Na een zeer geëmotioneerde discussie kwam tenslotte een merkwaardig artikel, dat niets meer ge-

meen had met het oorspronkelijk voorgestelde, uit de bus. De afschaffing van de Karel Doorman en de kruisers en het niet aanschaffen van atoomonderzeeërs konden in de ogen van de afgevaardigden geen genade vinden. Aangenomen werden amendementen betreffende: diensttijd-verkorting, tot een geleidelijk overgaan tot een vrijwilligers- en beroepsleger, een speciale belastingmaatregel voor niet-opgeroepen (beide van de afdeling Utrecht), en het vervangen van de huidige vrijstellingsregeling door één, die niet is gebaseerd op rangorde van geoortte (afd. Den Haag). Het aanvaarden van een amendement van de afdeling Utrecht, waarin werd bepleit, dat het Nederlands defensie-apparaat uitsluitend op zijn NAVO-taak dient te worden afgestemd, maakte nog iets goed.

Bij de eindstemming kondigde de heer Roelofsen (Groningen) aan tegen de „Stemverheffing“ te zullen stemmen, aangezien hij het met tal van punten niet eens kon zijn. Nadat vvp Hubert had meegedeeld ook de punten, waarmee hij zich niet kon verenigen, naar buiten toe als mening van de JOVD te zullen verdedigen, beloofde de heer Meyer (Utrecht) vóór te zullen stemmen.

Onder hoogspanning brachten de afgevaardigden hun stemmen voor of tegen stemverheffing uit. Met 30 stemmen vóór en 16 tegen werd het geheel aangenomen, waarbij moet worden aangetekend dat 13 van de tegenstemmen bij volmacht werden uitgebracht.

MIEKE HAGE

HBU

HBU

Open óók een rekening bij de HBU

Hij is opgetogen over de vlotte service, de persoonlijke behandeling, en de financiële adviezen van de HBU. Bovendien ontvangt hij rente van zijn geld.

Ook voor U: de HBU

HOLLANDSCHE BANK-UNIE n.v.
AMSTERDAM - DEN HAAG - ROTTERDAM

TOELICHTING ONTWAPENING

De gevolgen van een op grote schaal gevoerde kernoorlog zijn verschrikkelijk. Hierop kan niet genoeg de nadruk gelegd worden, zeker nu de laatste tijd in West-Europa de Russische dreiging minder voelbaar wordt.

Er mag genuanceerder over oorlogen worden gedacht dank zij de escalatietheorie, het gevaar van een groot-scheepse krachtmeting blijft aanwezig.

Dat de oorlogvoerende landen hierbij grondig vernietigd zullen worden, blijkt uit het feit dat de Verenigde Staten tegenwoordig een z.g. „over-kill capacity” van 1200 hebben: hun militair vermogen is voldoende om de Sowjet-Unie 1200 maal te vernietigen.

De huidige wereldvrede is gebaseerd op het machtsevenwicht tussen de U.S.A. en de U.S.S.R. en op de politieke realiteitszin van hun leiders.

Wanneer we zien dat in de U.S.A. een figuur als Goldwater het tot candidaat voor het presidentschap weet te brengen en dat de keuze van de leiders van de U.S.S.R. volkomen ondoorzichtig is, moeten we concluderen dat de wereldvrede op een wankel basis steunt.

Het is duidelijk dat slechts een volledige en algemene ontwapening de garantie kan geven voor een duurzame wereldvrede.

Een voorbeeld waaruit blijkt hoe weinig aandacht wordt besteed aan de voorbereiding van een eventueel ontwapeningsverdrag zien we aan de ontwikkelingen rondom het Internationaal Atoombureau te Wenen.

Dit bureau, waarin zowel oost als west vertegenwoordigd zijn, is gesticht met het doel te controleren of bepaalde kerninstallaties waarvan beweerd wordt dat kernenergie voor uitsluitend vreedzame doeleinden wordt toegepast inderdaad niet worden gebruikt om kernwapens te produceren. Deze controle is moeilijk en vergt veel deskundigheid. De overgang van vreedzame naar militaire toepassingen van kernenergie is vaag, vaak is dit niet aan de betreffende kerninstallatie te zien.

Op het ogenblik worden door het Atoombureau 54 reactoren in 24 landen geïnspecteerd. Hieronder bevinden zich geen landen die lid zijn van Euratom. Dit wordt gemotiveerd met het bestaan van een eigen inspectiesysteem van de Euratomcommissie: de inspecteurs uit Brussel zien er op toe dat in de EEG geen kernwapens worden gemaakt. Frankrijk uitgezonderd daar het reeds een kernmogendheid is. Hierbij wordt vergeten dat deze inspectie weinig waarde heeft in de ogen van de Oost-Europese landen, die, gevoed door een sterk wantrouwen t.o.v. West-Duitsland, geen garantie zien in de inspectie van de Duitse kerninstallaties door de Euratom-partners, echter tevens Navo-partners.

De Oost-Europeanen hebben volkomen gelijk wanneer zij stellen dat in geval van een nucleaire bewapening van West-Duitsland met medeweten van de Navo-partners er geen enkele deugdelijke internationale inspectie bestaat die deze ontwikkeling aan het

licht brengt. We moeten niet vergeten dat het wantrouwen tussen Oost en West nog zo sterk is dat de Oost-Europese landen wel rekening moeten houden met de mogelijkheid van een Duitse kernbewapening en een daarmee gepaard gaande agressieve politiek. Toelating van de inspecteurs van het Atoombureau in het Euratomgebied (Frankrijk uitgezonderd) zal het wantrouwen kunnen verminderen en in ieder geval de kansen op het tot stand komen van een non-proliferatieverdrag vergroten. Dit voorbeeld van een politiek, gericht op het bevorderen van ontwapening, kan eveneens plaats vinden zonder dat de militaire kracht van de Navo-landen vermindert.

De Nederlandse regering schijnt het probleem in te zien en heeft op 27 oktober in de ministerraad van de Euratom gepleit voor het openstellen van een bepaalde kerninstallatie voor de inspecteurs van het Atoombureau.

Maar zelfs dit beperkte voorstel is bij de Euratom-partners helaas op onbegrip gestuit. Ook het Pools-Tsjechische voorstel van 28 september om de kerninstallaties in deze landen, tegelijkertijd met die in West-Duitsland, onder controle van het Atoombureau te plaatsen zou ons inziens zo spoedig mogelijk gerealiseerd dienen te worden.

Men kan op twee verschillende manieren ontwapenen, nl. in het kader van internationale verdragen, dus wederzijds de bewapening verminderen, of eenzijdig de bewapening afschaffen. De laatste manier wijzen wij af, daar een ontwapend Nederland, uitsluitend verdedigd door Amerikaanse protectie, de instabiliteit in Europa en daarmee de oorlogskansen doet toenemen en een ontwapend Amerika en Europa tot een groep satellieten van de Sowjet-Unie verwordt.

We onderscheiden drie verschillende soorten ontwapeningsverdragen:

- Algemene en totale ontwapening in eens.
- Algemene en totale ontwapening in een aantal duidelijk afgeperkte stadia die in totaal een aantal jaren in beslag nemen.
- Verdragen van beperkte strekking.

Het verdragtype b. heeft een grote kans van slagen. Rusland en Amerika zijn het in principe eens dat op deze manier ontwapend moet worden. Ook heerst overeenstemming over het principe dat in ieder stadium het machts-evenwicht gehandhaafd moet blijven en dat een zekere mate van controle noodzakelijk is. De moeilijkheden rijzen bij het toekennen van de juiste defensiewaarde aan de verschillende mogelijke stappen van wapenvermindering. Zo vertegenwoordigen bijvoorbeeld de Amerikaanse buitenlandse bases voor Amerika een grotere waarde dan de Russische buitenlandse bases voor Rusland en omgekeerd zijn de Russische raketten voor middelgrote afstand voor Rusland belangrijker dan dergelijke wapens voor Amerika. Een ontwapeningsstadium waarin bijvoorbeeld uitsluitend raketten voor middelgrote afstand worden afgeschaft zou voor Rusland onaanvaardbaar zijn, tenzij Amerika met extra

concessies over de brug komt. Zoals reeds vermeld, is de juiste waardering van de verschillende maatregelen onontbeerlijk.

Een andere moeilijkheid vormt het verschil van mening over de inspectie. Ruwweg kunnen we stellen dat Amerika wil laten controleren of de overgebleven bewapening niet de in een overeenkomst vastgestelde maxima overschrijdt, terwijl Rusland slechts wil laten controleren dat de wapens die worden afgevoerd aan de vereiste criteria voldoen. Een inspectie acht zij spionage. Hierbij moeten wij bedenken dat de geheimhouding van militaire gegevens een belangrijk onderdeel vormt van de Russische defensie; veel belangrijker dan de geheimhouding in Amerika, waar dankzij de meer open maatschappij veel minder geheimen kunnen bestaan.

We hebben tot nu toe alleen gesproken over de tegenstelling Rusland-Amerika. Dat de onderhandelingen ingewikkelder worden wanneer steeds meer landen zich aan het leiderschap

van de twee machtigste mogendheden onttrekken is duidelijk. De huidige situatie, waarin twee staten bezig zijn een kernbewapening op te bouwen en daarom volkomen ongeïnteresseerd zijn in ontwapening, nl. Frankrijk en Communistisch China, maakt het moeilijker om tot een mondiaal ontwapeningsaccord te komen dan in de vijftiger jaren.

Beperkte ontwapeningsverdragen maken de grootste kans op verwezenlijking. Zij kunnen niet alleen beperkt zijn in de hoeveelheid wapens die afgeschaft worden of in de wapentypes waarvan de voorraad gestabiliseerd wordt, maar ook in het aantal landen dat de verdragen ondertekent. Voorbeelden van dergelijke verdragen die direct voor verwezenlijking vatbaar zijn, zijn het non-proliferatieverdrag, uitbreiding van het kernstopverdrag tot ondergrondse proefexplosies en het kernwapenvrij maken van bepaalde werelddelen of landengroepen. Afge-

(vervolg op pag. 7)

ONTWERP-RESOLUTIE

De JOVD enz.

Van haar verontrusting blijkgevend, en overwegende:

- dat de huidige situatie van „balance of terror” een permanente bedreiging vormt voor het voortbestaan van de mensheid als zodanig, en slechts een illusoire veiligheid geeft;
- dat na het beperkte kernstopverdrag van 1963, ondanks de redelijk goede betrekkingen tussen Oost en West, geen enkele overeenstemming over enige vorm van ontwapening mogelijk bleek;
- dat het groeiend aantal kernmogendheden en de ontwikkeling van nieuwe wapens de dreiging voor het voortbestaan van de mensheid nog doen toenemen;
- dat de bestaande politieke spanningen worden vergroot door de aanwezigheid van militaire machtsconcentraties;

sprekt als haar mening uit:

- dat een algemene en totale ontwapening mogelijk en gewenst is indien deze gepaard gaat met een doelmatig systeem of internationale geschillen op te lossen;
- dat als eerste stap tenminste een internationale regeling voor de bewapening getroffen moet worden;
- dat hierbij in ieder stadium aan de volgende eisen moet worden voldaan:
 - het machts-evenwicht moet voortdurend gehandhaafd blijven;
 - elementaire belangen van elkaar dienen gerespecteerd te worden, zoals het op zijn minst de facto erkennen van de geografisch-staatkundige toestand en het in de praktijk onaangetast laten van elkaars ideologische systemen, waarbij bepaalde ideologische verschuivingen t.g.v. sociale revoluties niet noodzakelijkerwijze als inmenging gekenmerkt behoeven te worden, en
 - een doeltreffende controle op het naleven van een ontwapeningsovereenkomst dient te worden uitgeoefend;

voor de lange termijn mede overwegende:

- dat uit recente publicaties blijkt dat een algehele ontwapening geen blijvende nadelige gevolgen voor de wereldeconomie zal opleveren;
- dat in de overgangperiode een ondogmatische centraal economische planning noodzakelijk zal zijn om de omschakeling van de economie te begeleiden en de deflatoire invloeden op te vangen;

concludeert t.a.v. de lange termijn:

- dat de economische gevolgen van de ontwapening geen argument tegen die ontwapening mogen zijn;
- dat de ontwikkelingslanden mede ter handhaving van de wereldvrede tijdens en na de omschakelingsperiode krachtige steun behoren te ontvangen om hun economische onafhankelijkheid ook zonder strijdkrachten te kunnen handhaven;

voor de korte termijn mede overwegende:

- dat iedere ontwapeningsovereenkomst, hoe beperkt ook, reeds nuttig is voor het scheppen van vertrouwen;
- dat, daar een volkomen waterdicht controlesysteem onmogelijk is, dit vertrouwen noodzakelijk is ter verwezenlijking van ontwapeningsovereenkomsten van meer verstrekkende aard;
- dat bij de reorganisatie van de NAVO niet uitsluitend de intertechnische problemen de boventoon mogen voeren, maar dat steeds in het oog moet worden gehouden dat intensivering van het bondgenootschap door het oostblok als een vergroting van het militaire potentieel wordt gezien, en waar-schijnlijk als een bedreiging wordt gevoeld;

concludeert t.a.v. de korte termijn:

- dat de aanwezigheid van de al dan niet gereorganiseerde NAVO als ontwapeningsfactor op zijn waarde moet worden geschat, en dat in het kader van ontwapeningsonderhandelingen het voortbestaan van de NAVO en andere organisaties met soortgelijke strekking discutabel moet kunnen worden gesteld;
- dat de controlebevoegdheden van het internationaal Atoombureau te Wenen op het gebied van atoominstallaties uitgebreid dient te worden; en gaat over tot de orde van de dag.

UIT ONZE ORGANISATIE

LIMBURG

Kort na het Congres in Leeuwarden hebben de werkzaamheden van de oud-vice-voorzitters organisatie, Van Bremen en Meijer, geresulteerd in de oprichting van JOVD-afdelingen in Limburg.

Op 4 november j.l. zijn de afdeling Venlo e.o. en de afdeling Zuid-Limburg opgericht.

In hun nog korte bestaan hebben beide afdelingen van hun bestaan duidelijk blijk gegeven, hetgeen ons gelukkig doet stemmen.

Aangezien beide afdelingen noch tot het district Zuid-West, noch tot het district Oost wensen te behoren (afstand), is vanwege het HB een bestuurscommissie-Zuid ingesteld. Het is de bedoeling dat een en ander uiteindelijk zal resulteren in een (6e) district Zuid.

Naast twee Limburgse afdelingen is in de afgelopen maand de afdeling Assen opgericht, terwijl voorts verschillende afdelingen in den lande in wording zijn. Doet bovenstaande de indruk wekken dat de aandacht van het HB uitsluitend gericht is op nieuwe afdelingen, dan dient vermeld te worden dat juist de versterking van bestaande afdelingen een eerste vereiste is voor een goede landelijke organisatie.

Zowel het 7e HB-lid als de vice-voorzitter organisatie zullen op korte termijn de verschillende afdelingen bezoeken. Hiertoe is het zenden van convocaties door de afdelingen (en districten) een vereiste. De secretarissen(essen) van afdelingen en districten wordt met klem aangeraden hun activiteiten bekend te maken aan:

Mej. C. W. Hubeek, Nieuwe Parklaan 155 te Den Haag, en

G. M. A. Lekkerkerker, Johan van Oldenbarneveltlaan 107 te Den Haag.

Dat het verenigingsjaar 1966/'67 voor de JOVD een jaar van grote bloei zal zijn is de wens van

G. M. A. LEKKERKERKER, VVO

FORUMAVOND VVD, DEM. '66, JOVD

De afdeling Zwolle heeft op donderdag 20 oktober in Hotel Van Gijtenbeek een forum georganiseerd, waarin zitting namen: de heer H. P. Talsma, hoofdbestuurslid van de VVD; de heer mr. H. J. E. Zeevalking uit Utrecht, één der oprichters van de D'66; de heer G. van der Meer uit Den Helder, hoofdbestuurslid van de JOVD.

Deze forumavond, die als geslaagd mag worden beschouwd en tijdens welke de afgevaardigde van Democratie '66 het dikwijls zwaar te verduren had, had tot doel, over de verschillende liberale stromingen in ons land te kunnen discussiëren.

De matige jongerenopkomst werd enigszins gecompenseerd door de aanwezigheid van een aantal VVD-ers.

AMSTERDAM

De „Stemverheffing” en de door leden van de afdeling Amsterdam voorgestelde amendementen daarop, werden op 15 november in „De Roode Leeuw” kritisch bekeken. Bert Hubert was er om het HB-standpunt naar voren te brengen. De ledenvergadering — die

voor een zo grote afdeling als Amsterdam wel uit wat meer personen had kunnen bestaan — verwierp het merendeel van de amendementen. Het is echter een goede zaak, wanneer een afdeling zich zo grondig in een zo belangrijke zaak als de stemverheffing verdiept.

ZUID-LIMBURG

Op 25 november werd in Valkenburg de eerste (propaganda)bijeenkomst van de tegelijk met de afdeling Venlo opgerichte afdeling Zuid-Limburg gehouden. Vóór de dag van de bijeenkomst had het bestuur, onder voorzitterschap van G. Stassar, al twaalf leden ingeschreven. Organisatorisch ondervoorzitter Maarten Lekkerkerker kreeg van een enthousiast gehoor, dat uit meer dan 20 personen bestond, tal van vragen, variërend van één over D'66 tot één over de leeftijdsgrenzen binnen de JOVD, te beantwoorden. Na afloop volgde een echt zuidelijke, langdurige, borrel.

GOEREE-OVERFLAKKEE

In „De Gouden Leeuw” in Goedereede belichtte politiek ondervoorzitter Bert Hubert op 18 november de „Stemverheffing” voor de leden van de afdeling Goeree-Overflakkee. Ondanks de geografisch grote afstand naar de centra van de JOVD-activiteiten bezoeken leden van de afdeling de landelijke bijeenkomsten, waardoor op Goeree-Overflakkee groot enthousiasme bestaat voor het doen en laten binnen de organisatie. Vele vragen werden naar aanleiding van de stemverheffing gesteld. Na afloop zou er gedanst worden, ware het niet, dat de nieuwe burgemeester van Goedereede principieel tegen dansen is en geen vergunning gaf. Voor het enige VVD-raadslid, dat de bijeenkomst bezocht, is een mooie taak weggelegd!

ATTENTIE

Nieuws voor de afdelingspagina moet voortaan gezonden worden aan

Mej. C. W. Hubeek
Nieuwe Parklaan 155
Scheveningen

De afdelingen worden dringend verzocht convocaties en verslagen van de afdelingsbijeenkomsten zo vroeg mogelijk in te zenden. Alleen dan kan plaatsing gegarandeerd worden.

ONTWERP-RESOLUTIE „NAVO”.

De JOVD enz.

Overwegende:

1. dat de NAVO in de afgelopen jaren heeft voldaan aan haar taak het Atlantische gebied te beschermen tegen agressie en buitenlandse inmenging;
2. dat de spanningen in de wereld steeds meer een mondiaal karakter krijgen en daardoor niet slechts binnen de NAVO kunnen worden opgelost;
3. dat de gewijzigde economische, politieke en militaire situatie sinds 1949 reden geeft tot bezinning over de doelstellingen van de NAVO;
4. dat de NAVO geen militaire taak heeft en deze niet behoort te hebben buiten het Noord-Atlantische gebied;

Spreekt als haar mening uit:

I. ten aanzien van het Noord-Atlantische gebied:

a. algemeen:

1. dat de West-Europese landen zoveel mogelijk betrokken dienen te worden bij de strategie en planning van de gemeenschappelijke verdediging;
2. dat een verdergaande integratie van de strijdkrachten moet worden bevorderd, waarbij de militaire inbreng van ieder land opnieuw op zijn waarde moet worden geschat;
3. dat de NAVO zich niet behoort te beperken tot uitsluitend militaire samenwerking, maar dat een politieke, economische, sociale en culturele samenwerking moet worden geïntensiveerd;

b. Europa:

1. dat een vredesverdrag moet worden gesloten ter beëindiging van de Tweede Wereldoorlog;
2. dat daarbij de betrekkingen met de Oost-Europese landen moet worden genormaliseerd, de Oder-Neisse grens en de DDR door de NAVO partners moet worden erkend, en de vrije toegang tot Berlijn wordt gegarandeerd;
3. dat de bevolking van de DDR en de Bondsrepubliek Duitsland zich in een volksstemming zullen moeten uitspreken over de hereniging van de Duitse gebieden ten westen van de Oder-Neisse grens;

II. Ten aanzien van de rest van de wereld:

a. politieke handhaving van de wereldvrede:

1. dat de NAVO-landen geïnstitutionaliseerd overleg dienen te plegen over spanningen buiten het NAVO-gebied;
2. dat het doel van dit overleg moet zijn de spanningen langs niet-militaire weg te verminderen;
3. dat de NAVO-landen zich hierbij in de eerste plaats moeten laten leiden door de belangen van de bevolking in de betrokken gebieden;
4. dat hierbij de ontwikkeling van stabiele, economisch krachtige en sociaal-rechtvaardige democratiën bevorderd moet worden;

b. militaire handhaving van de wereldvrede:

1. dat een krachtige UNO-politiemacht moet worden opgericht;
2. dat deze politiemacht ter beschikking moet staan van de secretaris-generaal van de UNO;
3. dat de secretaris-generaal voor zijn politiebeleid slechts verantwoording verschuldigd moet zijn aan de Assemblée van de Verenigde Naties;

III. Ten aanzien van de uittreding van Frankrijk uit de NAVO:

1. dat deze uittreding betreurd moet worden, zowel om militair-strategische als politiek-tactische redenen;
2. dat getracht moet worden Frankrijk te blijven betrekken bij de militaire samenwerking en het politieke overleg tussen de Westerse landen;

IV. Ten aanzien van de mogelijkheid van opheffing van de NAVO:

1. dat de NAVO, indien haar structuur en werkwijze is aangepast aan de huidige wereldpolitieke omstandigheden, stellig bestaansrecht heeft, en derhalve aangepast en gehandhaafd dient te worden;
2. dat niettemin het bestaan van de NAVO en alle andere verdragen met soortgelijke strekking discutabel moet kunnen worden gesteld in het kader van ontwapeningsonderhandelingen;

en gaat over tot de orde van de dag.

Een toelichting op dit ontwerp zal in de volgende Driemaster worden opgenomen.

PROGRAMMA VOOR 'WOUDSCHOTEN' OP 11 EN 12 FEBR. '66

11 februari	15.—		Aankomst der deelnemers
	15.30	17.— uur	Ledenvergadering: 1. opening; 2. w.v.t.t.k. 3. rondvraag; 4. sluiting.
		17.—	18.— uur Bespreking NAVO
		18.—	19.— uur Maaltijd
		19.—	21.— uur Discussie NAVO
		21.—	24.— uur Feest
12 februari	11.—	13.— uur	Bespreking ONTwapening
		13.—	14.— uur Lunch
		14.—	15.30 uur Lezing van een bekend liberaal onderwerp: NAVO en ONTwapening
		15.30	16.30 uur Discussie ONTwapening
			Sluiting.

De kosten voor dit week-end komen op f 13.50, exclusief linnegoed en handdoeken. Een ieder wordt verzocht (zoveel mogelijk) vooruit te betalen.

Schriftelijke opgaven voor deelneming dienen **3 februari** in het bezit te zijn van de algemeen secretaris, de heer P. H. R. Jonker, De Savornin Lohmanlaan 66 te Groningen. De reiskostenvergoeding is komen te vervallen.

B O N

Ondergetekende:

Naam:

Adres:

Lid van de afd.:

geeft zich op als deelnemer aan de conferentie te Woudschoten; de kosten ad. f 13.50 maakt hij/zij over op giro 953.500 t.n.v. penningmeester JOVD te Groningen/betaalt hij/zij bij aankomst op 11 februari.

Handtekening:

(doorhalen wat men niet wenst).

Staalconstructies voor alle doeleinden
 Speciaalbedrijf voor zwaar plaatwerk
 Constructiewerkplaatsen

W. HUIZER N.V.

Capelle a/d IJssel
 telefoon 01804-2657

(vervolg van pag. 5)

zien van het directe voordeel van dergelijke verdragen zal het sluiten van ontwapeningsverdragen en nog meer het zich houden aan de verplichtingen van de verdragen een belangrijke bijdrage leveren tot ontspanning tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie, die nog steeds de machtigste landen ter wereld zijn, gezien het feit dat een directe oorlog tussen beide landen automatisch een wereldoorlog is met alle consequenties van dien. Vanuit deze ontspannen sfeer waarin het vertrouwen in elkaars goede bedoelingen groeit is het mogelijk tot nieuwe, al of niet beperkte, ontwapeningsverdragen te komen. Steeds zal de deur moeten worden opengehouden voor toetreding van landen als Frankrijk en China. Een erkenning van China door de Verenigde Staten is zeer gewenst. Het bovenstaande klinkt wellicht idealistisch, doch het is de enige mogelijkheid om tot een ontwapende wereld te komen.

In een sfeer van wantrouwen, waarin de regeringen ter wille van de veiligheid van de staat verplicht zijn met het ongunstigste gedrag van de tegenstander rekening te houden is het ten ene male onmogelijk om tot enige vorm van ontwapening te komen. In dat geval zal immers een volkomen waterdicht inspectiesysteem absoluut noodzakelijk zijn. Geen enkel land zal echter accepteren dat zijn grondgebied overstromd wordt door inspecteurs van verdachte nationaliteit die overal hun neus in steken.

De enige mogelijkheid om de gevaren van een grote kernoorlog duurzaam het hoofd te bieden is de verwezenlijking van een ontwapende wereld. Zowel de buitenlandse als de binnenlandse politiek van de regeringen dient hier veel meer dan tot nu toe op gericht te zijn door het voeren van een op onderhandelingen gerichte politiek en het bewust voorkomen en afbreken van obstakels voor eventuele ontwapeningsverdragen.

E. H. du Marchie van Voorthuysen

J. BURGERS EN ZN. N.V.

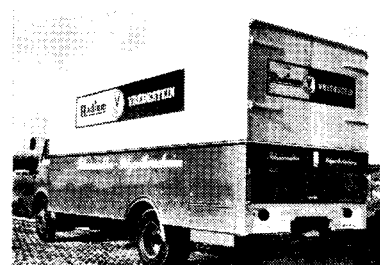
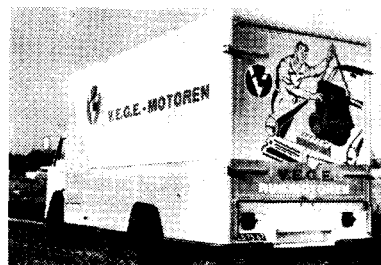
CENTRALE VERWARMING

WIJCHEN

TEL. (08894)-2316

TE SIEPE N.V.
WEGENBOUW
 ZWOLLERKERSPEL

**gesloten aluminium
 carrosserieën...**

...bouwt Paul en van Weelde N.V. voor elk gewenst vervoer, ook speciale carrosserieën voor koel- en vriestransporten, in zeewaterbestendig aluminium. Van Weelde's aluminium carrosserieën behoren tot de beste van Nederland en worden gebouwd in het onovertroffen „Alusuisse” systeem. LAADBAKKEN: Naast onze steeds toenemende productie van gesloten carrosserieën bouwen wij de open laadbakken en de laadbakken met huidconstructie voor het traditionele vervoer of als containers voor het vervoer overzee. De dekkleden worden in eigen bedrijf vervaardigd. CABINES: bouwen wij nog op elk merk chassis, zowel voor normaal- als voor frontbesturing o.a. op Volvo en Scania-Vabis, met inbegrip van volledige slaap- of semi-slaapcabines.

CARROSSERIEFABRIEK
PAUL & VAN WEEDELDE N.V.

S-GRAVENWEG 350 - NIEUWERKERK A'D IJSSEL - TEL. (01803) 2841 (3 LIJNEN)

N.V. Lijm- en
 Gelatinefabriek

„Delft”

TWEE TORENS

Telefoon 25242 - Delft

ANNO 1774

A. VAN HOBOKEN & Co.
 BANKIERS
 ROTTERDAM
 PARKLAAN 82-84

BIJKANTOREN:
 's-GRAVENHAGE
 RHENEN

CORRESPONDENTSCHAP:
 WIJK BIJ DUURSTEDÉ

**OOK AFDELINGSKRANTEN
 NAAR NIEUWE PARKLAAN 155
 SCHEVENINGEN**

Voor betere en gezondere oogst:

**AA-BESTRIJDINGSMIDDELEN en ORIGINELE ZAAIZADEN
WIERSUM GRONINGEN**

BOELE's

Scheepswerven en
Machinefabriek N.V.

BOLNES

N.V. ROTTERDAMSCH KOPER- EN METAALGIETERIJ

H. F. A. WEIJER

GUSTOWEG 43 - ROTTERDAM.7

TELEFOON Nos.: 266038 - 266490

TELEFOON NA 6 UUR 274863

Isolatie- en
Plaatwerkbedrijf

„ROTAMISOL”

Uitvoerders van warmte-, koude- en geluidsisolatie

Kantoor: IPELO 15, ROTTERDAM - Telefoon 175507

Leeuwenstijn - Staalbouw

Schiedam - Jan van Riebeeckweg 10
Telefoon (010) 15 32 52 - 5 32 63

Staalconstructies

Zware plaatwerken

Steek-, spil- en ovale trappen

Pijpconstructies

Hekwerken enz.

N.V.

W. A. HOEK's

MACHINE- EN ZUURSTOFFABRIEK

Hoofdkantoor en Machinefabriek te Schiedam

INSTALLATIES voor de bereiding van zuurstof, stikstof, enz.
COMPRESSORS voor alle gassen en iedere druk.

FRIESCH-GRONINGSCHE HYPOTHEEKBANK N.V.

Amsterdam - Arnhem - Eindhoven - 's-Gravenhage
Groningen - Enschede - Rotterdam

Vlotte behandeling van hypotheekaanvragen

**DE ROTTERDAMSCH
DROOGDOK MIJ N.V.**

N.V. Scheepsbouw- en Machinefabriek

„DE KLOP”

Industrieweg 4

Sliedrecht

**Scheeps-
reparatie-
bedrijf**

Waalhaven Pier 8 - Rotterdam

Telefoon 77610 (3lijnen)

Na 18 uur: 73554, 70341, 41782, 171502

en Machinefabriek

Strijdt voor Vrijheid en Democratie voor iedereen, behalve
voor Houtvernielers. Bestrijdt deze door Uw hout onder hoge
druk te laten impregneren bij:

v. d. SIJDE'S Houtbereiding N.V.

Spui 40 - STRIJEN - Telefoon 0 1854-280

FIGEE - VLAARDINGEN N.V.

SCHEEPSBOUW
SCHEEPSREPARATIE
MOTORENREPARATIE

STAALBOUW
APPARATENBOUW
TANKS
PIJPLEIDINGEN
WATERZUIVERINGSAPP.

N.V. BETONDAK

Fabrieken Arkel - kantoor Gorinchem